

Obsah

PŘEDMLUVA	7
ÚVOD	11
I. INTERPRETACE SLOVA „DUCHOVNÍ“	16
1.1. Spirituální celek: cesta od fragmentu k <i>Celku</i>	20
1.1.1. <i>Tři způsoby vztahu člověka k Celku</i>	22
1.1.2. <i>Tajemství slova „jest“</i>	23
1.2. „Abstraktní“ a „personální“ - přijetí daru je více než pochopení daru	25
1.3. „Pneuma“ a „psyché“: „ <i>Celek-sdělující-se</i> “ a „část-otevřená-k“	28
1.3.1. <i>Tři pravidla</i>	28
1.3.2. <i>Aplikace</i>	29
1.4. Jednota a antinomie	31
1.5. Eschatologie „ <i>Ducha-v-nás</i> “	34
II. KONFIGURACE SPIRITUÁLNÍCH TRENDŮ	41
2.1. Četba dějin jako zakoušení „ <i>Člověka-v-dějínách</i> “	43
2.2. Spirála dějin	45
2.3. Praktické hledisko	47
2.3.1. <i>Pomocná znázornění</i>	48
2.4. „Erós“, „logos“ a „Logos“	49
2.5. Duchovní „homeopatie“	51
2.6. Evropský kontext	53
2.7. Ortopraxa a ortodoxie	56
2.8. Textové modely	58
III. TROJICE	96
3.1. Vtělení a Trojice	100

3.2. Historická předorientace („ <i>prefenomenon</i> “)	103
3.3. Příklon k „trinitárnosti“	105
3.4. Východ a Západ	108
3.5. O jediné a téže činnosti „všech“ osob navenek	111
3.5.1. <i>Trojice a „jméno“</i>	113
3.6. Deset příležitostných pravidel	114
IV. KARIKATURY (PSEUDO-TRINITÁRNÍCH) DIALEKTIK A ANTROPOLOGIE	
PŘEKONÁVÁNÍ „HEREZÍ“	116
4.1. Implicitní trinitárnost v „dějinách“ intimity	117
4.2. Geneze a souvislosti našich osobních „herezí“	120
4.3. Tři základní teologické „extrémy“	122
4.4. „Extrémy“ ve fragmentarizování psychologického „celku“	123
4.4.1. <i>Christologické „extrémy“ o lidské přirozenosti</i>	128
4.4.2. <i>Christologické „extrémy“ proti plnému božství</i>	128
4.4.3. <i>Christologické „extrémy“ proti hypostatické jednotě</i>	130
4.5. Antropologie překonávání „extrémů“	131
4.6. Ekleziologie mezi „psyché“ a „Pneuma“	137
V. „ANTINOMIE“ A „HARMONIE“	139
5.1. Charizmata	147
5.2. „Svatý“	150
5.3. René Descartes – <i>Pravidla pro vedení rozumu</i>	152
5.4. „Antinomie“ a „metaharmonie“ hudebního tónu	154
5.4.1. „Základní tón“	157
5.4.2. <i>Materiální stanovisko</i>	161
5.4.3. <i>Psychologické stanovisko</i>	164
5.4.4. <i>Trinitární skutečnost</i>	166
5.4.5. „Otevřený kosmos“ celku tónů	176
5.4.6. <i>Vztah „tónu“ a hudby</i>	185
5.4.7. <i>Vztah „tónu“ a „slova“</i>	187
5.4.8. „ <i>Erós</i> “ a „tón“	190
5.4.9. <i>Světlo je „pobytem Ducha“, dech je „životem tónu“ a „barva je souvislostí“</i>	191
5.4.10. „Tón“ a „čas“	200
5.4.11. <i>Tón „celistvě“ slyšíme, setkáváme-li se</i>	203

VI. OSOBA	209
6.1. Biblická souvislost	211
6.1.1. „Metadialektická“ biblická zvěst	213
6.2. Osoba a „pojem“, příp. „chování“	214
6.3. Józef Bocheński – <i>Mezi logikou a vírou</i>	215
6.4. O nejmilejší v Nejkrásnějším	219
6.4.1. <i>Difuzní světlo</i>	222
6.5. Víra proti věření: Pascal mezi duchem jezuitismu a duchem jezuity	227
6.5.1. „ <i>Ignis</i> “ <i>Pascala</i>	232
6.6. Víra a pochybnost: sociologie nahrazuje „teologii- bez-mystiky“	236
6.7. O autorské věrohodnosti a autorově dorůstání	243
6.7.1. „ <i>Asymptoty</i> “ <i>Rahnera a Balthasara</i>	245
6. 8. Nespoutaná v mazlení – rouháním je bát se lásky	248
VII. VZTAH	252
7.1. Vztah a svoboda	253
7.2. „Fundament- <i>celek</i> “ a „svoboda-indiference“ v antinomiích	255
7.3. Vztah-v-(trinitárním)- <i>Vztahu</i> je naše svoboda transcendence (růstu)	257
7.4. Umberto Eco – <i>Umění a krása ve středověké estetice</i>	260
7.5. Fjodor M. Dostojevskij – <i>Běsi</i>	261
7.6. <i>Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci</i>	264
VIII. SPOLEČENSTVÍ	273
8.1. Formace ke společenství	274
8.2. Pokora společného kořene Pneumatu	277
8.3. Společenství ve fázích	279
8.4. Protifilosofické filosofování	282
8.4.1. <i>Domácí vlivy</i>	283
8.4.2. <i>Impulzy k ošetření</i>	288
IX. ČLOVĚK KNĚZ A ČLOVĚK UMĚLEC	292
9.1. Výrazné vnitřní nadšení a „zavěšení-povolání“	294

9.2. Umělecko-duchovní profil	300
9.2.1. <i>Teologická interpretace</i>	306
9.2.2. <i>Eschatologie „Hudby v nás“</i>	312
9.2.3. <i>Osoba umělce je trinitární</i>	320
9.2.4. <i>„Ne-metodologická“ metodika „liturgického“ charakteru umělce</i>	325
X. KONTEMPLACE	329
10.1. Kontemplace a společenství <i>Krásného-Těla</i>	332
10.2. Tělo v ikoně – dýchání hmoty <i>Světla</i>	334
10.3. Kontemplace <i>Života</i> ve smrti	338
10.4. Divinizace (<i>theosis</i>) jako kontemplace v chudobě	340
ZÁVĚR	343
BIBLIOGRAFIE	354
1. Dokumenty učitelského úřadu a liturgické texty	354
2. Slovníky	354
3. Primární literatura	355
4. Sekundární literatura	363
ZKRATKY	365
PŘÍLOHY	367